

Første næstformand (Svend Auken):

Det er under denne sag på dagsordenen, at medlemmerne kan være sikre på, at der ikke bliver afstemning før kl. 13.00. Det vil sige, at under behandlingen af punkt 36, som starter nu, det er tredje behandling af lovforslag nr. L 218, vil der tidligst blive tale om afstemning, når klokken er 13.00.

Forhandling**Simon Emil Ammitzbøll (RV):**

Det er jo en sag, som vi har haft lejlighed til at diskutere en del gange i de sidste par uger og i virkeligheden også igennem det seneste år og endnu længere tid.

Det Radikale Venstre stemmer jo imod det her forslag om en ny ændring af udlændingelovgivningen, som giver en kontraktordning for afviste asylansøgere, der samarbejder om udrejsen. Jeg har ikke tænkt mig at tage hele debatten en gang til, for det når vi nok, og det er sådan set det, der er pointen. Pointen er nemlig, at vi med det her forslag slet ikke løser det essentielle problem om de afviste asylansøgere, der sidder i danske asylcentre.

Vi får ikke løst problemet om, at folk kan sidde i danske asylcentre i 5, 8, 10 år. Vi får ikke løst problemet om, at der sidder folk fra især Irak i de danske asylcentre, på trods af at vi har den største flygtningekatastrofe i Mellemøsten siden 1948; på trods af at FN's Flygtningehøjkommissariat anbefaler, at vi ikke sender dem hjem; på trods af at Forsvarets Efterretningstjeneste siger, at der er store dele af Irak, hvor der er borgerkrigs-lignende tilstande.

Den diskussion har vi haft en del gange, og den diskussion får vi også igen i det nye folketingsår, når vi mødes efter sommerferien. Pointen er jo, at man med det her forslag overhovedet ikke har løst de relevante problemstillinger om, hvad vi skal gøre for de afviste irakiske asylansøgere.

Kl. 12.30

Jeg vil faktisk sige det på en anden måde. Jeg vil gøre Venstres medlem af Folketingets Integrationsudvalg, hr. Eyvind Vesselbos ord til mine egne:

»Jeg mener, at det er et problem, at vi har irakerne siddende i de centre, og at der nu har siddet mennesker i centre i 6 til 10 år, og jeg mener ikke, at den lov, som der nu kommer for at akti-

vere dem, på nogen måde ændrer ved det forhold.«

Jeg kunne ikke være mere enig i det, hr. Eyvind Vesselbo har udtrykt. Regeringens lovforslag og aftalen med Dansk Folkeparti løser ikke de problemer, man havde sat sig for at løse, og vi kommer til at diskutere det her igen i det nye år. Der vil komme fornyet pres på, for den danske befolkning vil ikke finde sig i, at vi ikke opfører os så anstændigt, at vi finder en løsning for de afviste asylansøgere.

Jeg glemte jo nærmest hovedpointen fra hr. Eyvind Vesselbo. For han tilføjede jo faktisk endnu en pointe. Efter at han havde kritiseret, at det ikke ændrede forholdene, siger han:

»Nu kommer de jo til at sidde der et år mere.«

Og det er jo lige præcis det, der er resultatet.

Der var en bunden opgave: Hvordan kom vi videre? Hvordan fik vi lavet en løsning, så disse mennesker ikke skal sidde i centrene? Den bundne opgave er løst til, er det minus 2, det hedder på den nye karakterskala? For den opgave er slet ikke løst. Det er meget ærgerligt, og det er meget skammeligt, men der er ikke noget at gøre ved det. Vi lover, at vi kommer til at diskutere det her rigtig mange gange i det nye folketingsår.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg må sige, at der har været en voldsom interesse for min person her de sidste par dage. For et par dage siden lå hr. Naser Khader jo næsten på knæ for, at jeg skulle melde mig ind i hans parti, og under andenbehandlingen ville hr. Simon Emil Ammitzbøll gerne vide, hvordan jeg stemte i denne her sag. Jeg skal give hr. Simon Emil Ammitzbøll et klart svar: Jeg stemmer selvfølgelig for det her lovforslag.

Det er ganske rigtigt, at jeg har udtrykt skepsis med hensyn til, om jeg tror, det her bliver et tilløbsstykke. Det har jeg bl.a. gjort på baggrund af, at de irakere, der er blevet spurgt, har sagt, at det nok ikke lige var et tilbud, de ville tage imod. Men jeg vil gerne sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at jeg har det, som man ikke har i Det Radikale Venstre og heller hos dem, der har været medlem af Det Radikale Venstre, nemlig tvivlens nådegave. Jeg kan godt have den holdning, den skepsis, jeg har, men det kunne jo være, at jeg tager fejl, og derfor synes jeg, at man skal have lov at give irakerne det tilbud, der nu ligger her. Tænk, hvis der nu var 10-20-30-50, der sagde ja, skulle jeg så stå her og stemme